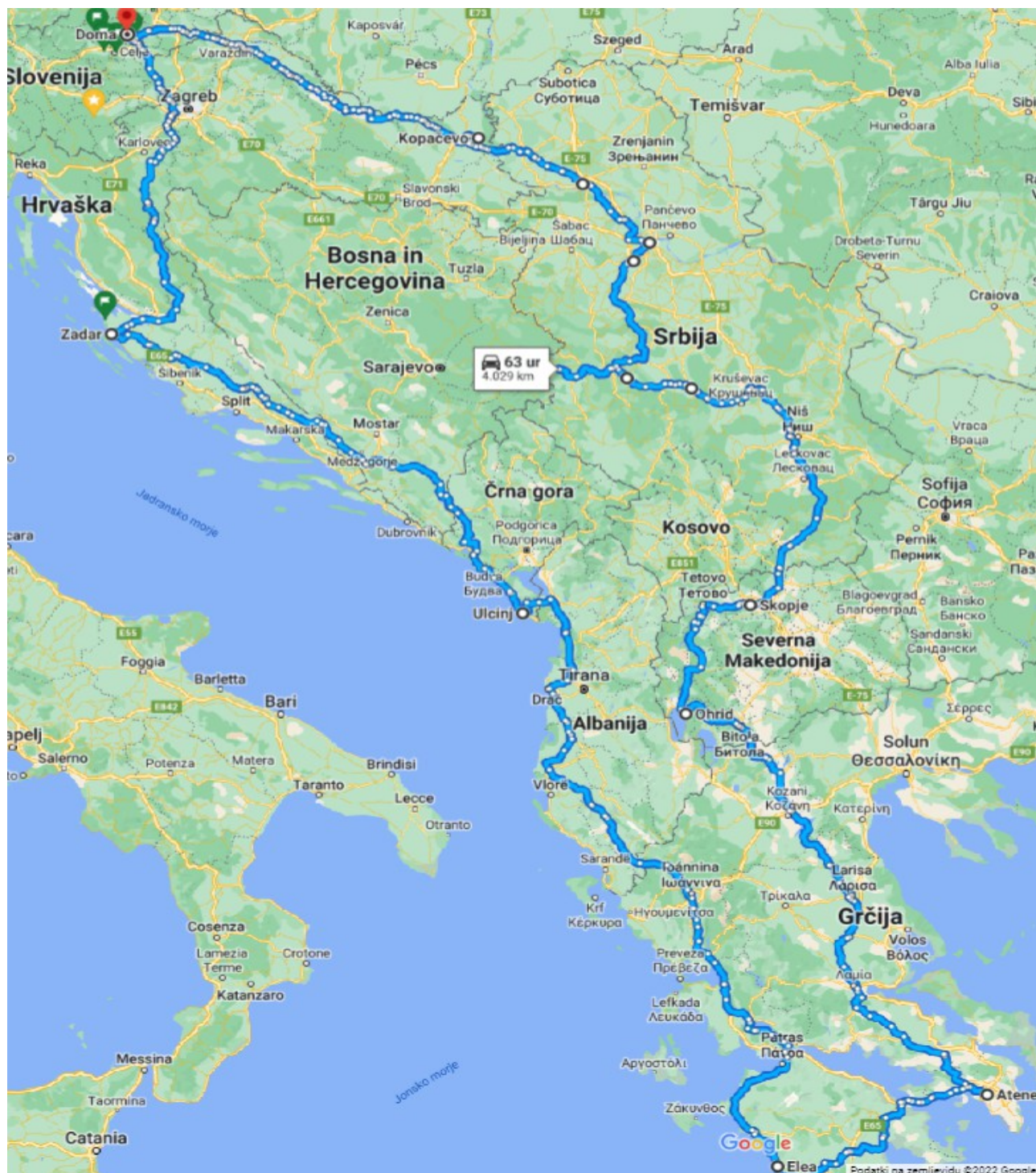

Krog po Balkanu 2022 Mateja in Peter

05.07.2022 – 22.07.2022

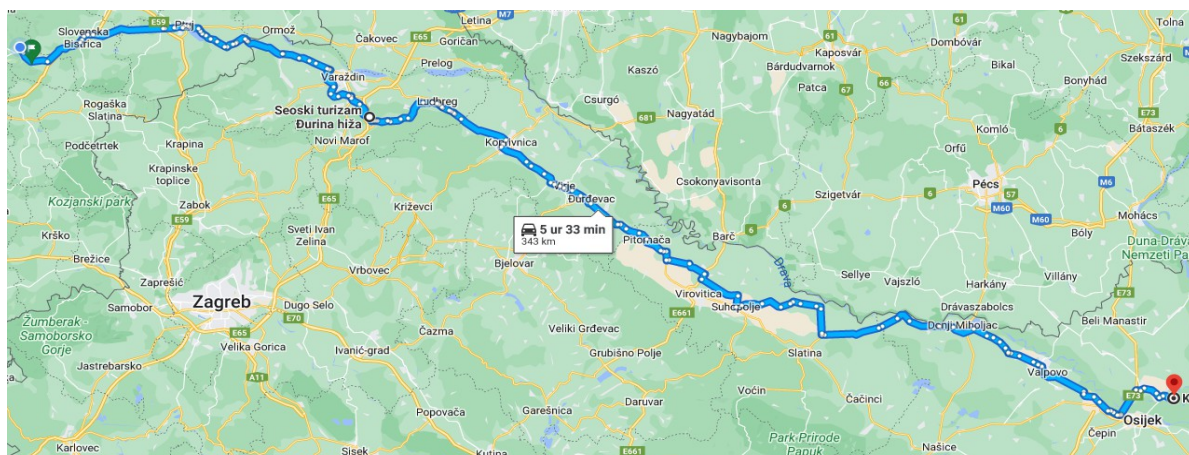

Prvič sva dobila tri tedne letnega dopusta v enem kosu in padla je odločitev, da narediva en večji krog po Balkanu. Lani sva naredila krog po Bosni in ugotovila, da je tak način preživljanja dopusta tisto, kar naju veseli.

Sproti bova ogledovala zanimivosti, ki sva jih izbrala. Oglede sva planirala v Srbiji in Grčiji. Priprave na pot so se pričele že tri tedne pred predvidenim odhodom z zbiranjem potopisov in koordinat iz naše bogate zbirke.

Hvala vsem, ki prispevate in s tem bogatite izbor za vse nas naslednike.

1 Zreče- Kopačevo 340 km

Prišel je torek in vse je bilo pripravljeno. Okvirni plan je narejen, koordinate izpisane, stvari, ki jih na tako dolgi poti ne potrebuješ, sva pustila doma in sprostila prostor za novo pridobitev. To sta skiroja na baterijo, ki bosta predstavljala glavno transportno sredstvo za ogled večjih mest na poti. Pot sva začela zjutraj in se odpravila po avtocesti do Ptuja. Avtocesto sva izbrala, ker je ne bova več videla cela 2 dni. Nadaljevala sva preko Zavrča, kjer sva prestopila mejo in nadaljevala od vasi do vasi. Pot se kar vleče v vsaki vasi je vsaj en ležeči policaj, asfalt pa tudi ni bog ve kaj. Prevozila sva Varaždin in nadaljevala po cesti, dokler se niso oglasili želodčki. Ustavila sva se ob cesti pri gostilni

- **RAJ 45.7350997924, 17.746381759.**

Naročila sva pleskavice in pivo. Moram priznati, da je hrana dobra prav tako pokrita terasa, točajki pa bi se lahko izrisal kakšen nasmešek več. Pred današnjim ciljem v Kopačevem sva dotočila še gorivo, ker so cene na hrvaškem trenutno malo nižje kot pri nas. Za cilj sva si izbrala

- **Family camp Kopačevo, Ferenca Kiša 7, 31327 Kopačevo, 45.598464966, 18.784534454.**

Dan sva zaključila s preizkusom skirojev in si ogledala naravni park Kopački Rid. Lesena sprehajališča so ravno obnavljali, pa sva se morala zadovoljiti s „kopenskim“ sprehodom med ločjem in jezerci. V parku je naravna klima, tako da sprehod v vročini zelo prija. Pričelo je pihati in v daljavi se je videlo bliskanje strel. Dežja ni bilo.

Med ogledom parka se nama je v kampu pridružila še družina iz Češke.

Prenočišče za dve osebi in kaper naju je olajšalo za 26€.

Zaključek dneva. Drugič bom za pot uporabil avtocesto. Preizkusil bom Didin kunak v Kopačevem. Zunaj zgleda super in po besedah lastnice kampa je hrana vrhunska. Zopet bom izbral Family kamp, ker so parcele ravne, sanitarije čiste in vsi v kampu izredno prijazni in nudijo popolno oskrbo za nas popotnike.

Family Camp Kopačevo

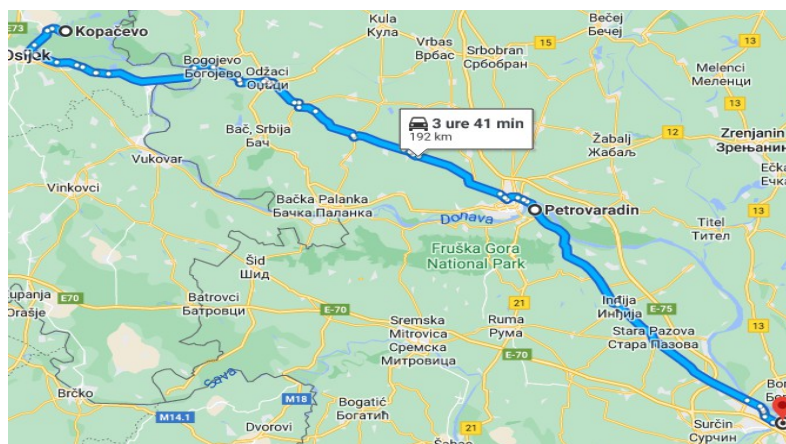

Kopački Rid

Vodni stolp

2 Osijek-Beograd 192km

Zjutraj je padla odločitev, da bova Novi Sad izpustila in bova preko Osjeka in Vukovarja v Šidu prestopila mejo z republiko Srbijo

Najprej sem hotel vnesti naslov najinega današnjega cilja v najino zvesto Julčko „garmin camper 780“ in ugotovil, da v Srbiji ne omogoča vnosa naslovov, zato sem zelo vesel, da sem si pripravil tudi koordinate.

Magistralne ceste so res v katastrofalnem stanju. Omejitev hitrosti je sicer 90, a skoraj nikjer nisva mogla potovati s to hitrostjo, tako se je predviden čas potovanja podaljšal in izogibanje avtocestam ni bila več najboljša odločitev.

Prvi postanek sva naredila v Vukovarju in si ogledala vodni stolp. V stolpu, na katerega sem se povzpел z dvigalom, je urejena spominska soba z monitorji na dotik. Na monitorjih se prikazujejo slike branilcev Vukovarja in animiran potek obleganja mesta po mesecih. Pot, ki je prirejena za invalide ali mamice z vozički, me je popeljala do vrha stolpa s katerega seže pogled v daljavo na vse strani, saj ni na nobeno stran kakšne vzpetine, ki bi omejila razgled.

- vodni stolp Vukovar; **45.344314575, 19.012392044.**

Pot sva nadaljevala proti Šidu. Prestopila sva mejo z republiko Srbijo. Bila sva deležna temeljitejšega pregleda, tako naju kot kamperja. Brez posebnosti so nama dovolili vstop v državo. Najprej sva opazila kilometersko kolono tovornih vozil raznih registrskih oznak, ki so čakala na prestop meje iz srbske strani. Opazila sva koliko je obdelane zemlje. Noben košček ni neobdelan. Polja so nepregledna, cesta pa je bila na mestih že skoraj kot makadam. Pot naju je vodila skozi Sremsko Mitrovico. Center mesta je skoraj ne prevozen zaradi vse povprek parkiranih vozil z vklopljenimi „žmigavci“ ali pa kar tako. Manjka jim vozniške kulture. Ob cesti so prodajali sveže lubenice. Prebila sva se do Surčina, kjer sva pot nadaljevala po avtocesti. Brez problemov sva našla

- Camping center Srbije, Višnjička 25, Belgrade ; **44.817969258, 20.503030264**

Prijavila sva se in takoj plačala zahtevano pristojbino za nočitev 15€. Ker je bil čas še pravšnji, sva se odločila za ogled naše bivše prestolnice. Zopet sva uporabila skiroje, ki so se ponovno izkazali kot enkratna pridobitev. Vožnja s skirojem po mestu je zahtevala kar nekaj spretnosti in je trajala okoli 30 minut. Nisva bila primerno oblečena za najbolj poznano restavracijo Tri Šešira, sva pa v isti ulici, v prijetni senci našla lokalček z imenom Tezga, kjer posedajo Beograđani. Hrana je bila dobra, kot do sedaj povsod, cene pa mestu primerne, vendar ne preveč zasoljene. Hrana in pijača (2 plus 1 pivo za šoferja, ker je čisto dehidriral), naju je olajšalo za 30€. Nadaljevala sva ogled po glavni promenadi Terazije do Kalemegdana, kjer sva se naučila pogleda na „ušče“, popila vsak po eno dunjo in si ogledala kompleks okrog in okrog. Podlegla sva komercializaciji in si pri Starbucku privoščila še kavico. Na trgu republike so imele nastope folklorne skupine. Malo sva postala in si dva plesa ogledala. Kolo hitrejše in počasnejše. Ker je že padala noč, sva se morala vrniti do najinega prenočišča v kamping centru. Še dobro, da skiroji premorejo tudi osvetljavo.

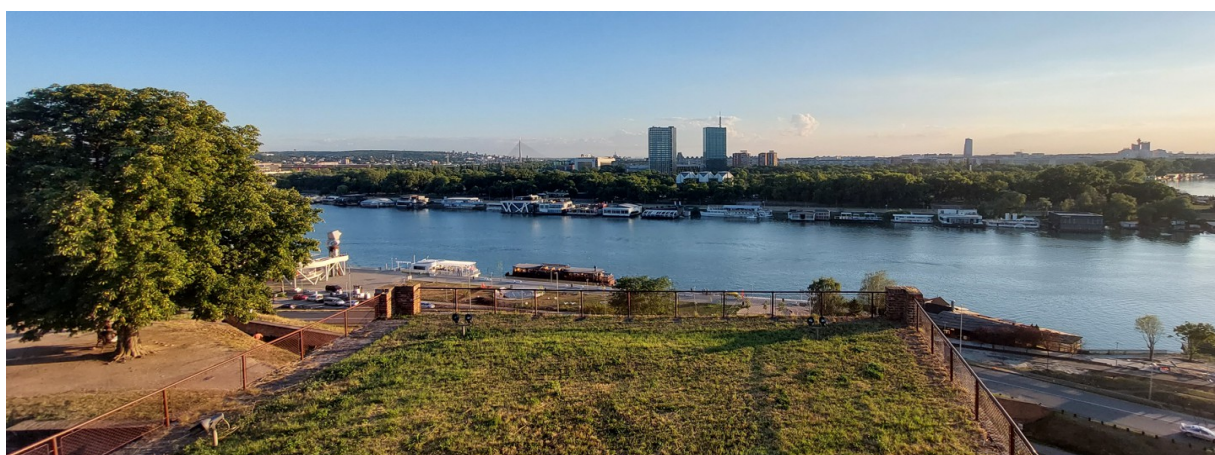
Med tem, ko sva si ogledovala Beograd, so se nama pridružila še dva kamperja. En nemških registrskih oznak, drugi pa slovenskih. Z Gregorjem sva malo izmenjala plane in ugotovila, da imamo skupni cilj, Grčijo.

Noč sva prespala s čepi v ušesih, tako je bil hrup iz ulice znosen in sva se naspala.

- Lokalček Tezga; **44.818832397, 20.466009140**

Ušče s Kalemegdana

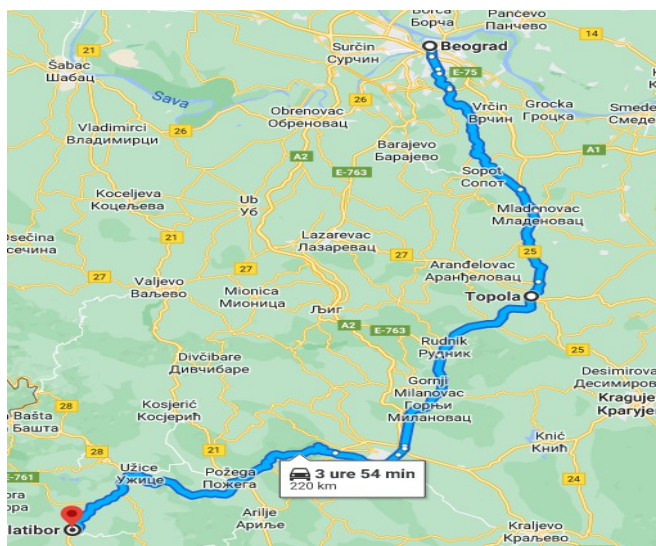

Splavi

Folklorna skupina

3 Beograd – Topola - Zlatibor 220km

Zopet je prišlo do spremembe plana potovanja. Brat me je prosil, da greva pogledat v Kragujevac, kaj je z njegovo pečjo za ogrevanje, ki jo je naročil in tudi že plačal pri podjetju EKOTERM 2001 PLUS. Tako sva spremenila plan poti in na sredini dodala 70 kilometrov preko Kragujevca.

Dobra stran je, da se je Julčka odločila, da bo od danes naprej omogočala vnos tudi mest in naslovov, tako naju je vodila tudi do točk, katerih koordinat si nisem predhodno izpisal.

Kot sem že omenil, sva plan, da se avtocestam izogibava, spremenila, zato sva pot nadaljevala po avtocesti od Beograda kratek odsek do izvoza Gornji Milanovac. Najin prvi vmesni cilj je bilo mesto Topola, kjer je grobnica rodbine Karađorđević na Opljencu

- Opljenac; **44.247470855, 20.680185318.**

Najprej sva si na terasi hotela Opljenac privoščila malo ohladitve. Senca je res hladna in prijala je tudi tekoča osvežitev. Na vhodu v cerkev – grobnico sva kupila vstopnice (500 din po osebi) ki veljajo za ogled kompletnega kompleksa, ki zavzema grobnico, muzej kralja, vinogradniško hišo ter vinsko klet, ki se nahaja ob poti za Kragujevac

- Vinska klet; **44.241619110, 20.687576293.**

Ogled sva pričela s cerkvijo. Cerkev je pričel graditi kralj Petar, nadaljeval in dokončal jo je njegov sin Aleksandar. Ikone v cerkvi so izdelali ruski mojstri. Za pozlato je uporabljeno 24 karatno zlato. Vredno si je ogledati to mojstrstvo. Grobnica rodbine se nahaja v kletnih prostorih cerkve

Muzej vsebuje zbirko slik, pohištva in nekaj osebnih predmetov kralja Petra. V sklopu posesti Opljenac je tudi vinogradnikova hiša v kateri je postavljena na ogled zbirka del modernejših avtorjev.

V vinski kleti sva si ogledala opremo za stiskanje grozdja in pretakanje vina iz leta 1931. Tega leta je bila klet postavljena. Postavil jo je kralj Petar, ki se je zgledoval po najmodernejših kletih tega časa v Franciji. Vino sva lahko pokusila in se odločila za nakup ene steklenice. Kupila sva Cabernet Suvinjon. Spodnjih prostorov si nisva mogla ogledati, ker so „čistili“ kanalizacijo.

Nadaljevala sva pot preko brda do Kragujevca. S težavo sva našla parkirno mesto v bližini naslova podjetja. Peš sva se napotila do naslova, kjer sva naletela na vrata z železno rešetko in napisom, da lokal oddajajo v najem ali prodajajo. Pri sosedih sva vprašala za najnovejše podatke. Napotili so naju do naselja pred Kragujevcem, kjer naj bi podjetje po podatkih iz spleta še vedno poslovalo. Vrnila sva se 10km po poti od koder sva prišla, prispela do naselja. V naselju nihče ni poznal podjetja in v celem naselju ni bilo niti ene table, ki bi označevala to podjetje. Tako sva se z dolgim nosom odpravila naprej proti končnem cilju na Mokri Gori.

Med potjo sva si privoščila kosilo v hotelu

- Ravni gaj; **43.934226989, 20.7782325744.**

Pred hotelom je veliko parkirišče, ki omogoča parkiranje več kamperjem. Vhod v parkirišče je ozko, zato za avtobuse ni primerno. Moram reči, da do sedaj še nisem jedel bolj sočne pleskavice, zato priporočam. Hotel ima tudi bazen.

Le nekaj kilometrov naprej ob poti sva ugledala krčmo urejeno v tematiko iz filma „KO TO TAMO PEVA“. Pred krčmo je parkiran „original“ avtobus. Lahko vidimo fotografije glavnih igralcev.

Do današnjega cilja je Julčka kazala še 2 uri, zato sva morala kar hitro na pot. Ob 18.00 uri sva dodobra pretresena zaradi ceste in vročine prispela do

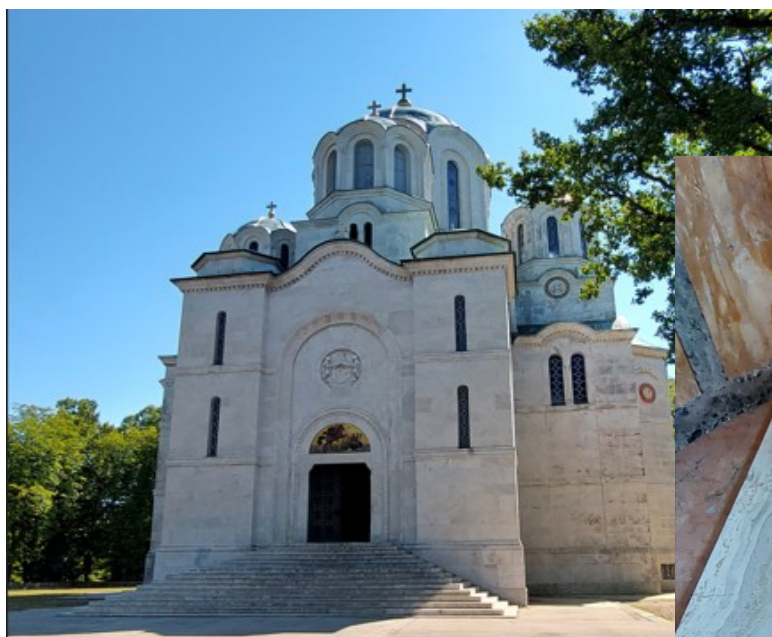
- Mini camping site "Viljamovka" Mokra Gora; **43.845344543, 19.573644638**

Kamp po izgledu ni nič posebnega, a bistvo je očem skrito. Vse je res, kar lahko zasledimo. Lastnik je izreden. Prijazen ustrežljiv. Našel nama je najbolj ravno parcelo (prvi red do mora), doštukal manjkajoč kabel za elektriko in deležna sva bila pijače dobrodošlice. Njegov pridelek, ki je že v imenu kampa.

Zjutraj naju je pričakal hladen in moker dan, zato sva se odločila, da si vzameva dan za počitek in se naužijeva gostoljubja najinega gostitelja. Iz zamrzovalnika sem potegnil nekaj kosov mesa, ki jih bom spremenil v kosilo. Vmes sem našel čas za vpisovanje vtisov poti, ki sva jo opravila do sedaj.

Dež je kaj kmalu pojenjal in odpravila sva se na sprehod po okoliških hribih. Zvečer naju je pričakala večerja najinega gostitelja. Bila sva deležna prave domače gozbe. Še enkrat hvala Žarku za pripravljenost.

Žal je za vožnjo s Šargansko osmico potrebna rezervacija. Vožnja naju bo počakala za naslednji obisk.

Grobnica Karađorđević na Opljencu

Kralj in Kraljica

Vhod v vinsko klet

Cabernet sauvignon

Mini kamp Viliamovka

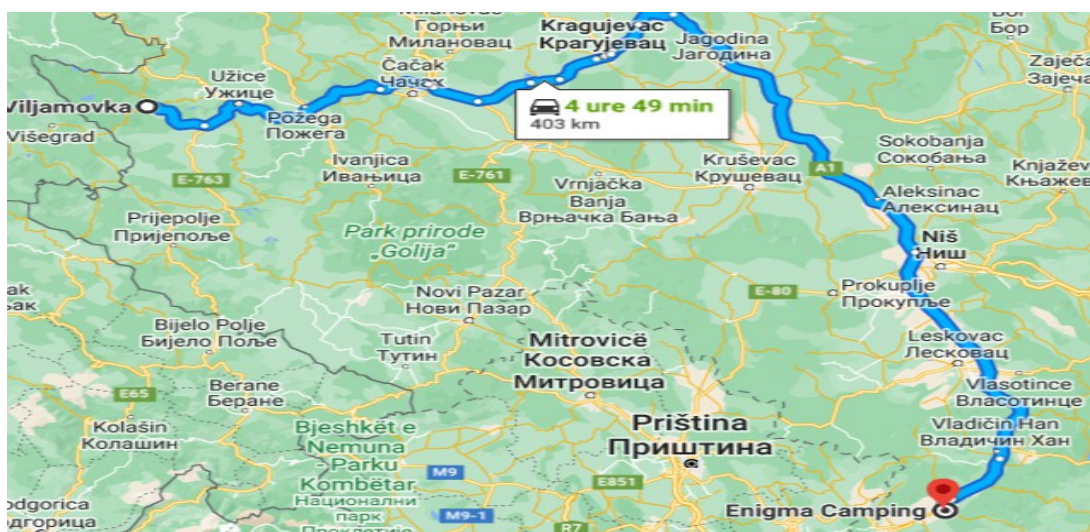

Mateja, Žarko in Peter

Lokalne dobrote

4 Zlatibor – Leskovac - Vranje 252km

Čas naju je že zopet podil naprej novim dogodivščinam naproti, zato sva morala gostitelju Žaretu stisniti roko v pozdrav. Odpravila sva se na jug. To pot sva uporabila avtoceste in zato je bil najin napredek hitrejši.

Prvi postanek sva napravila šele pri že obveznem romarskem hramu v Leskovcu pri Grošu

- **GROŠ Leskovac; 43.004685989, 21.932312580.**

Ko sva prispela, je bil na parkirišču že parkiran en avtodom in to goriške registrske številke. Cene so zelo zmerne, raje rečem nizke. Naju pozno kosilo ni stalo več kot 20€

Nadaljevala sva do kampa Enigma v Vranju, kjer sva se utaborila za noč.

- **Kamp Enigma Vranje; 42.506870361, 21.905153875**

Da je to vseslovensko pribežališče sva ugotovila po registrskih oznakah sosednih vozil. Od 12 vozil, ki smo to noč koristili usluge kampa, je bilo kar 8 slovenskih.

Večer je bil zelo hladen za ta letni čas. Na sosednji parceli sva opazila mlad par, ki je potoval z osebnim vozilom, ki je imelo na strehi pritrtjen šotor. Ponudila sva jima gostoljubje in sedli smo v dnevni prostor najinega avtodoma. Spoznala sva prijeten par Mašo in Marka, ki sta imela podoben plan za nadaljnje potovanje. Načeli smo pridelek Markovega očeta, ki je kar dobro ogrel glasilke in pogovor je stekel o tem in onem. Kar naenkrat smo opazili, da je ura že pozna in da bo potrebno jutri zopet na pot, zato smo izpraznili kozarčke in se podali na zaslužen počitek

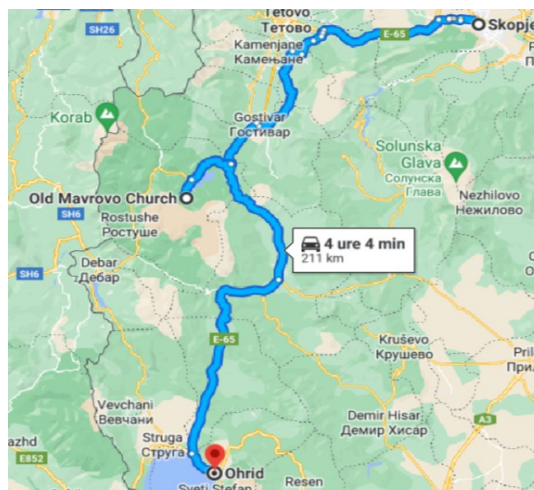
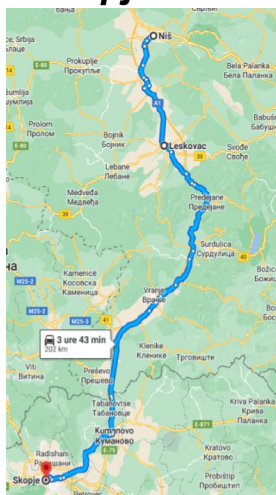

Groš - Obvezni postanek

Sladica

5 Leskovac – Skopje – Ohrid 202km

Zjutraj sva odrinila med zadnjimi posadkami. Do mejnega prehoda z Severno Makedonijo je potekalo vse gladko, tam pa se je pričelo. Kilometrsko kolona, ki ji ni videti konca in pomika se zelo počasi. Na koncu sva imela še kar srečo, da imam jaz balkansko ime in uradnik na meji je dejal „Pero, vozi Pero“. Bila sva v republiki Severna Makedonija prvič v življenju za oba. Najprej te napade četa ciganov z iztegnjenimi rokami in prosijo za drobiž. Vsem ne moreš dati, jih je preveč, zato sem se odločil za mater z otrokom in ji stisnil nekaj sto srbskih dinarjev.

Ravno zaradi teh ciganov sva se odločila, da v Skopju ne bova prenočevala. Naredila sva samo postanek na trdnjavi in si ogledala moderno mesto iz ptičje perspektive.

Pot sva nadaljevala po avtocesti Matere Terezije. Na vsakih 15 do 20km je cestninska postaja. Vsakič plašaš okoli 1€ za avtodom. Tako imajo vsi delo. Pa, ko bi vedel, kaj me čaka, se nad plačevanjem cestnine sploh ne bi pritoževal. Avtocesta in plačevanje cestnine je trajalo do mesta Gostivar.

Pričeli smo se vzpenjati v hrib in avtoceste je bilo konec. Oglasili so se najini želodčki. Potrebno je bilo polnjenje. Ustavila sva se ob poti v

- Etno selo Imperial; **41.786940036, 20.873981863.**

Tukaj nudijo različno hrano. Lahko dobiš Pizzo ali ribo, pa tudi vse ostalo. Postrežba je dobra, le malo je trajalo, da so našli jedilnik, ki ni bil v Albanščini. Albanci so v tem delu Makedonije kar večinska populacija. V nekaterih vaseh, skozi katere sva se vozila, visijo albanske zastave. Imela sva plan, da si ogledava cerkev Mavrovo, ki je bila potopljena v jezero pri izgradnji hidroelektrarne. Zelo naju je že lovil čas, zato sva ogled izpustila.

Cesta je bila še podobna cesti do odcepa za Mavrovo, nato proti Ohridu sploh ni bila več cesta, ampak slabši kolovoz. Vse, po celem avtodomu, je oživel. Vozila sva dobrih 40km/h, a bila sva več v zraku kot na cesti. Zraven že gradijo avtocesto, a midva sva bila kakšni 5 let prehitra. Za prenočevanje sem izbral kamper stop

- „K“j Divovno; **41.091539118, 20.800416362.**

Nahaja se na sami obali jezera, je dobro urejen, parcel ni, je nekaj sence pod drevesi in tla so ravna. Od kampa do mesta Ohrid vodi res lepa in osvetljena sprehajalna pot, ki ima tudi kolesarske steze. Usluge kamper stopa koristi že veliko Slovencev. Od para iz Kranja sva izvedela, da je cesta preko Mavrovega na novo preplaščena in zato primernejša.

Midva sva se peš podala v mesto. Muslimani so praznovali bajram in po mestu je bilo kar nekaj zabav z živo glasbo.

Prenočevanje z vso oskrbo naju je olajšalo za 15€.

Zaradi preskoka Skopja, sva pridobila en dan, ko sva ga porabila na Mokri Gori. Tako sva bila zopet „po planu“

Skopje

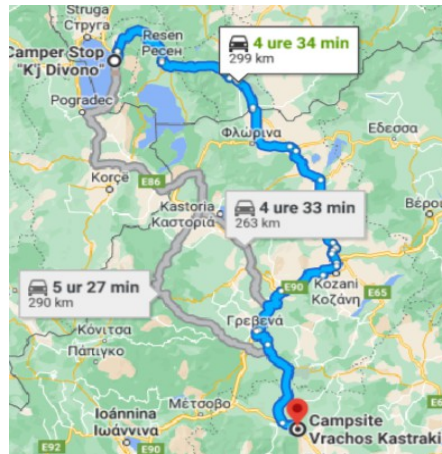

Ohrid

PZA in hotel KJ Divovno

6 Ohrid – Bitola – Meteora 299

Zjutraj po okrepčilu sva se odrinila. Odločila sva se za pot preko Bitole. Cesta je res prava „milina“. Lepo je speljana, tako da je pot prijetna. Kmalu sva prečkala Bitolo in zavila proti mejnemu prehodu Medžitlija – Niki. Prehod preko meje je potekal preko ene kolone, pa še ta ni bila dolga. Premikala se je zelo počasi. Tako je najin prehod zopet v Evropo trajal.

Grčija! Najina končna destinacija. Že po kakšnih 500 metrih sva zavila na avtocesto. Cesta je nova in zaenkrat brezplačna. Opazila sva znake za opozorila prehoda medvedov preko ceste. Takoj nama je dalo vedeti, da je Grčija gorata. Ceste niso nič kaj prizanesljive našim obteženim prevoznim sredstvom. Med potjo sva se ustavila ob poti v vaški restavraciji. Pozicije in koordinat ne bom podajal, ker ni vredno. Dobila sva mrzle makarone z mesom, eno grško solato, kavo in dva piva. Račun nama je dal vedeti, da sva zopet v Evropi.

Kmalu sva bila deležna pogleda na skale s samostani. Bližala sva se najinemu današnjemu cilju.

- **Camping Vrachos Kastraki, 422 00, Kastraki, Trikala, Greece; 39.713344429, 21.615767711**

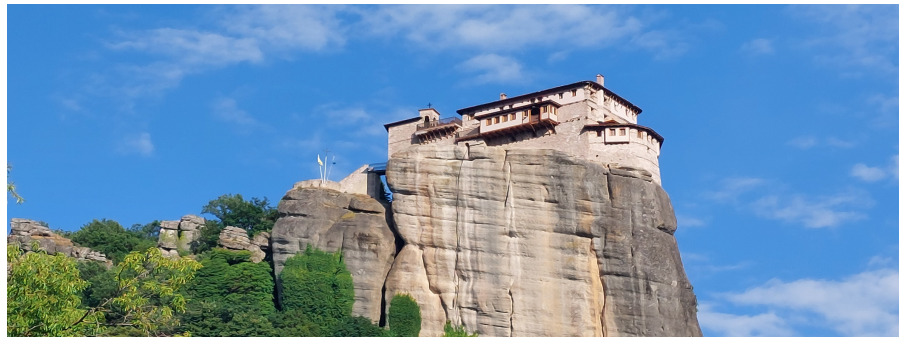
Našla sva lep prostor pri bazenu. Kamp se je zelo razširil in je pridobil še parcelo malo nižje. Tam so parcele za avtodome še bolj primerne. So večje in popolnoma ravne ter v senci visokih dreves. Na novi parceli je tudi popolnoma nov objekt s tuši in sanitarijami.

Čas za ogled samostanov se je že iztekkel, saj so odprti le do 17.00 ure, pa še ura se v Grčiji premakne za uro naprej. Kar peš sva se podala po cesti proti samostanom. Med potjo sva naredila nekaj lepih posnetkov. Prišla sva do prvega samostana sv. Mihaela. Odločila sva se, da se povzpneva po poti do samostana in si zunanost pogledava od bližje. Sledilo je slikanje samostana in okolice ter tudi razgleda po dolini. Res je veličastno. Hoja nama je prijala, saj vročina ni bila prehuda. Nadaljevala sva pot po cesti in si ogledala še dva samostana. Prijetno utrujena sva se vrnila do kampa, kjer je „pasal“ en ohlajen pirček, nato pa še skok v bazen.

Kar nekaj registrskih števil v kampu, je bilo slovenskih. Najini sosedi so bili iz Naklega. Izmenjali smo nekaj besed. Moški del ekip je nadaljeval še nekaj časa. Da je jezik lažje stekel, je poskrbel domači pridelek. Kmalu naju je premagala utrujenost in zasedli smo ležišča vsak v svojem potujočem apartmaju.

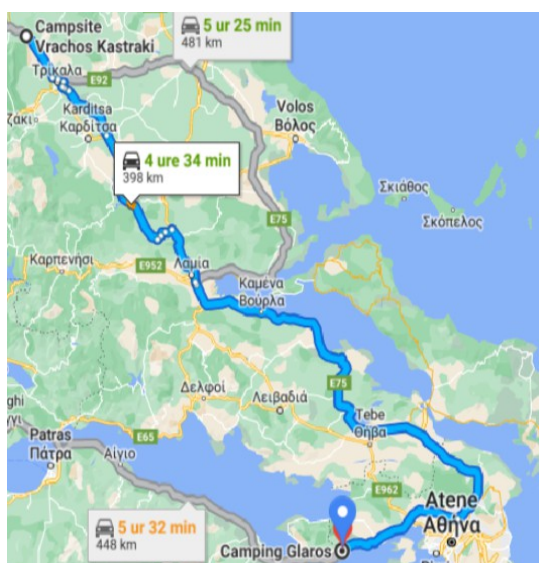

Grand Meteora

Samostan Sv. Mihael

7 Meteora – Atene - Kineta 343km

Zjutraj je sledilo obilno okrepčilo. Med obedom sva se pogovarjala o planu potovanja. Vsak dan se nama je porajal občutek, da bi se morala že malo parkirati ob morju in za nekaj dni vzeti pavzo od premikanja. Od družine iz Ljubljane, ki se je ravno vračala iz Aten, sva izvedela, da so Atene ena sama „gužva“ in da je premikanje z avtomodom po ulicah Aten ena sama muka, zato sva se odločila, da Atene ne bova obiskala. Poiskal sem prvi kamp za Atenami in našel

- Camping Glaros; Palea EO Athinon Korinthou 59, Kineta 191 00, Greece;
37.953281838, 23.180818543

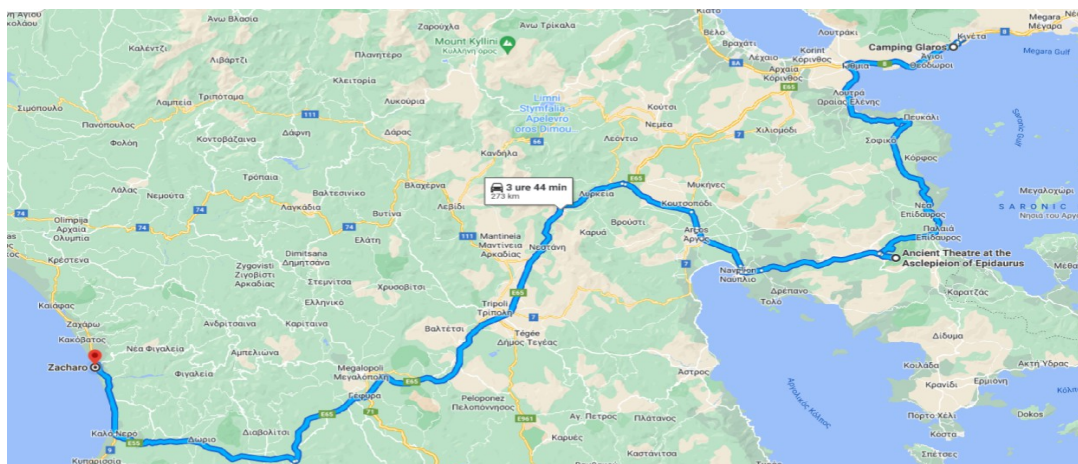
Kamp je blizu avtoceste in je edini na tem odseku.

Najprej naju je „Julčka“ zapeljala na uvoz na avtocesto, ki še ni bil zgrajen. Seveda sva se morala obrniti in popraviti izogibanje. Enako se je zgodilo tudi najinima popotnima prijateljema iz kampa Enigma. Onadva sta uporabljala Google. Tam smo se kot po naključju obračali istočasno. Pozdravili smo se in si zaželeli srečno pot, saj so se naše poti od sedaj naprej razšle. Onadva v Delfi in naprej na Lefkado, midva pa proti Atenam in dalje na Peloponez.

Cel dan je minil ob plačevanju cestnin, ki so v Grčiji kar zasoljene, saj avtomodom enačijo z avtobusom ali tovornjakom in pa še pogoste so skoraj tako kot v Makedoniji. Bolj kot sva se bližala prestolnici, gostejši promet je bil na cesti, kljub trem pasovom avtoceste. Dočakala sva odcep za Korint. Občutek se je spremenil. Gneča na cesti se je zmanjšala. Potrebno je bilo še nekaj minut in dospela sva do današnjega cilja.

Kamp Glaros je bolj prostor za pavšaliste. Po celem kamp prostoru so razpostavljene prikolice s predprostori in nadstreški, mejo prostora določajo ograje. Nas dnevne goste šefica razporedi po prostoru, ki ga je še zelo malo. Objekti v kampu izgledajo kot barake, na straniščih ni papirja. Plaža je lepa in nisem mogel dočakati in sem se namočil v Egejsko morje. Kamp je res samo za prespati. Spanje je bilo odlično. Šefica naju je postavila blizu morja od katerega je prihajal hladen vetrič. Ta je dobro ohladil notranjost medtem, ko sva midva opravila večerni sprehod po okolici. Okolica kampa so privatna zemljišča na katerih so postavljene prikolice. Midva sva se usmerila po cesti proti Atenam. Prišla sva do celega naselja samih vil z ograjami na katerih so bili znaki varnostnih služb. Vrnila sva se po isti poti in splezala v posteljo.

8 Kineta – Tolo – 273km

Zbudila sva v lepo jutro. Preveval naju je prijeten občutek, saj bo ta dan zadnji pred daljšo pavzo na plaži.

Po nekaj kilometrih skozi naselje sva že bila pri korintskem prekopu. Prekop je res veličasten dosežek. Poslikala sva ga in se obrnila proti Epidaursu.

Seveda, če obiščeš Grčijo, moraš videti vsaj del njene bogate dediščine. Odločila sva se da si bova ogledala

- Teater v Epidaursu; **37.595339703, 23.076688719**

Preizkusila sva neverjetno akustiko. Teater je res ogromen. Google trdi, da je lahko 15000 ljudi hkrati spremljalo dogajanje na odru. Akustika je neverjetna. Zasedla sva prostora v zgornji vrsti. Spodaj v centru teatra je vodička ene od skupin zmečkala platenko. Midva sva zvok mečkanja slišala popolnoma razločno. Teater je res vrhunsko ohranjen. Ogledala sva si še muzej, ruševine hostla za romarje, bolnike in njihove spremljevalce, ter ruševine templja ter lepo ohranjen atletski stadion z ohranjenimi tribunami in sistemom za odvodnjavanje, saj je bil zgrajen v naravni kotlini. V muzeju so razstavljene skulpture in deli zgradb. Od hostla so vidni le temelji, tempelj pa je zobu časa malo bolje kljuboval. Stojijo še stebri in deli prečnih zidov. V sklopu kompleksa so bile tudi grške terme, ki so imele dva večja bazena ter sobe s posameznimi kadmi.

Po ogledu je bil ravno čas za kosilo, zato sva kar na velikem parkirišču zavrela vodo in si privoščila makarone, ki so nama dali moči za zadnji del poti.

Pot naju je vodila dalje proti cilju in odmoru. Cesta je bila vseskozi zelo lepa, lepo vzdrževana a na mestih zelo strma. V mestu Argos, ki slovi kot najdlje neprekinjeno naseljen kraj v Evropi, naju je ulovila nevihta. V lokalnem supermarketu sva dopolnila zaloge in si privoščila coffie to go. Dež naju je pral celo pot do morja. Cesta je bila zaradi tega spolzka in prilagoditi je bilo potrebno hitrost. Pozno popoldan sva dosegla kamp

- Tolo beach; **37.411330444, 21.667948890,**

kjer sva tri dni uživala na toplem soncu prekrasni peščeni plaži in gostoljubju vodje kampa. Vodja kampa je res pravi človek za takšno delo. Je poliglot. Z vsakim se pogovori. Pozna kar nekaj slovenskih besed. Kamp je res prijeten. Čuti se družinski pridih.

Dneve sva preživela na neskončni peščeni plaži in toplem morju. Praznila sva zaloge iz hladilnika. Tretji dan sva si zaželela Gyros pite. Po posvetu s točajem v bifeju, bi morala Gyrose dobiti v večjem mestu 8km daleč. Napolnila sva skiroje in se odpeljala. Žal njegove domneve niso bile pravilne in je bila v celotnem mestu odprta samo ena picerija. Kaj sva hotela, pojedla sva pico in se vrnila.

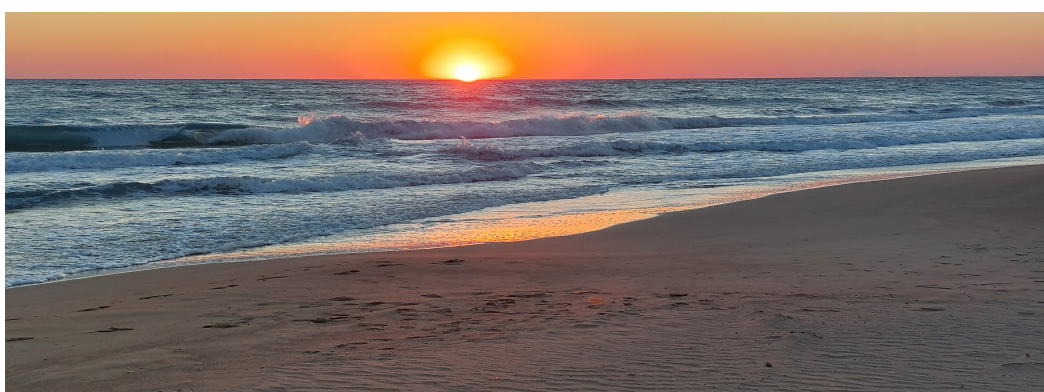
Amfiteater Epidaurus

Mesto Epidaurus

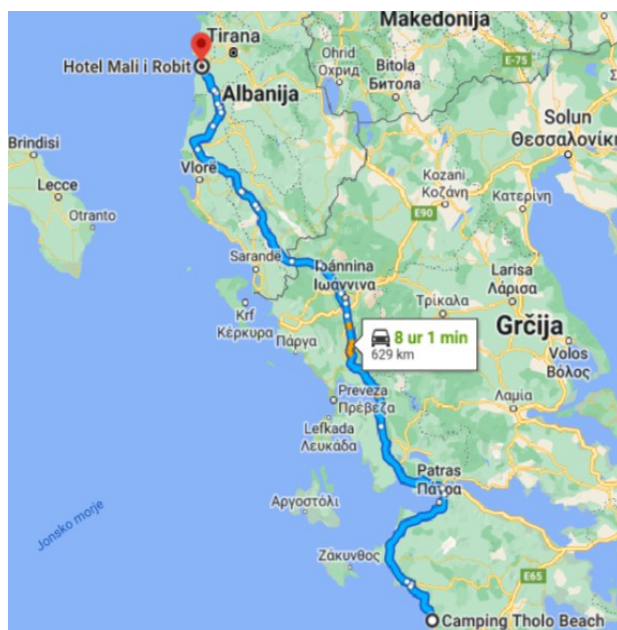

Romantika na Tolo beach

Sončni zahod Tolo beach

9 Tolo – Golem 629km

Brezbrižni dnevi v lepem okolju zelo hitro (prehitro) minejo. Čeprav daljši, se je tudi ta letošnji dopust bližal zadnjemu dnevu.

Najinemu gostitelju sva morala stisniti roko v slovo. Obljubila sva si, da bova še prišla, vendar med potjo ne bova delala daljših postankov, tako bo ostalo več dni za uživanje.

Pot se je obrnila proti severu – domov. Dan je bil izredno vroč. Klima je bila navita do konca. Cesta lepa ravna in ne prometna. Večjih mest do Patrasa ni, zato sva izredno hitro napredovala. V Patrasu sva izbrala pot preko mostu. Mostnina je kar slana (21€), si pa hitro preko in že se prične vzpon. Vzponu sledi tunel, kjer je potrebno prižgati luči. Takoj za tunelom je počivališče. Potrebe so naju opomnile, da si morava vzeti nekaj pavze. Po opravljenih potrebah, sem hotel ponovno zagnati motor. Dvakrat sem poskusil, pa se motor niti ni zasukal. Izklopil sem klimo, ventilator in radio in ponovno poizkusil. Z malo težavo se je motor obrnil in zagnal. Bila sva rešena. Pot se je nadaljevala.

Pred preходом meje sva še enkrat poskusila, dobiti Gyros pito za kosilo. Tudi tokrat ni bilo uspeha. Grčija preko dneva ne obratuje. Vse oživi, ko zaide sonce. Dobila sva drugo najboljšo stvar souvlaki (pd. ražnjiči). Motor se je brez problema zagnal. Očitno je pomagalo, da sem vozil s prižganimi parkirnimi lučmi in da je največja vročina že malo popustila.

Pred nama je bila država, ki sva se jo oba malo „bala“ Albanija. Prehod iz Grčije v Albanijo je potekal brez problemov. Obrnila sva proti Gjirokastru. Planirala sva postanek v Sarandi, pa sva se po poti premislila. Nadlajevala sva pot proti Draču. Iz zapiskov sem poiskal koordinate kampa Mali i Robit v Golemu in določila sva ga za najin današnji cilj. Pot je res potekala brez posebnosti in zelo hitro. Res je, da sva na meji pridobila eno uro, a kljub temu sva bila ob 17.00 uri že parkirana v kampu. Prevozila sva preko 620 km in za pot porabila 8 ur s postanki. Kamp Mali i Robit je lociran na zadnji strani hotela. Preostanek dneva sva preživela na plaži ob pivu in si privoščila kebab na ulici.

- **Kamp Mali i Robit 41.232676495, 19.517283973**

Zjutraj sva bila kar žalostna, da bova Albanijo že zapustila. Priznam, da sem se popolnoma premalo pripravil. Za Albanijo si bo potrebno vzeti več časa za ogled lepot narave....

Most v Patrasu

Pokrajina v Albaniji

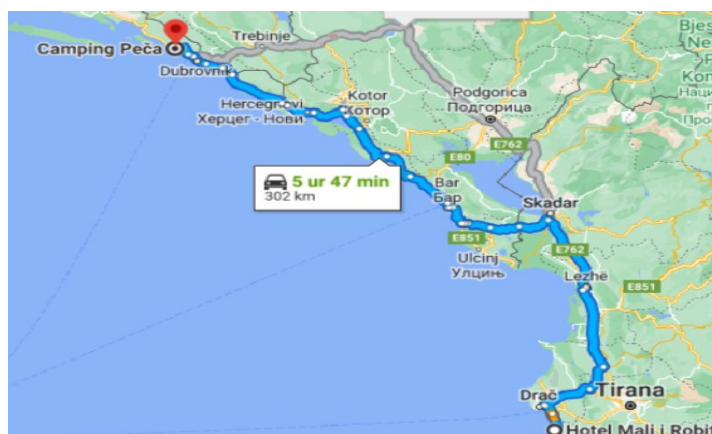

Mali i Robit

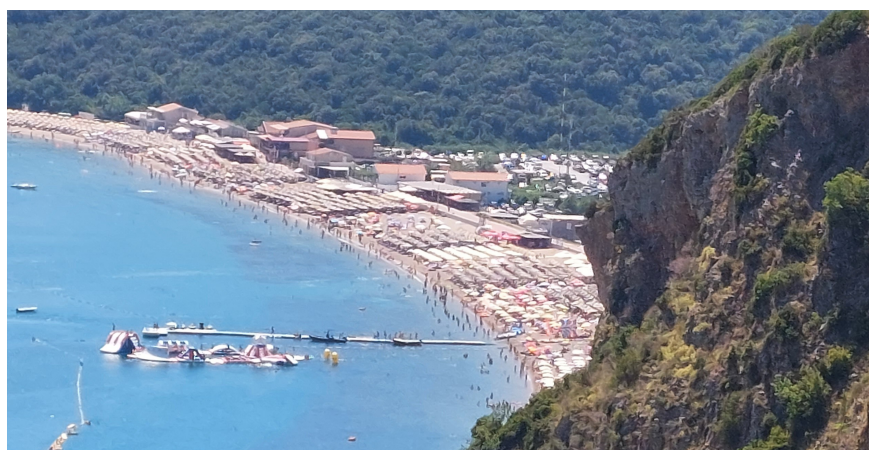

Plaža v GOLEM-u

10 Golem – Orašac 300km

Nekaj mi je govorilo, da se naj kar se da hitro odpraviva. Na cesti proti Draču, sem videl, kaj je to „gužva“. Prav po polžje sva se premikala v smeri Tirane. Ko se cesta odcepi proti skadarskem jezeru in Črni Gori, se promet sprosti. Kar kmalu sva bila na mejnem prehodu. Prehod je potekal brez posebnosti. Vstopila sva v Črno goro. Prvo večje mesto Ulcinj sva kar obvozila. Nato se je začela polžja veselica. Glavna sezona pač ni čas za obisk črnogorske obale. Vse povsod polno avtomobilov, nikjer prostora za parkiranje, niti ob cesti.

Plaža JAZ

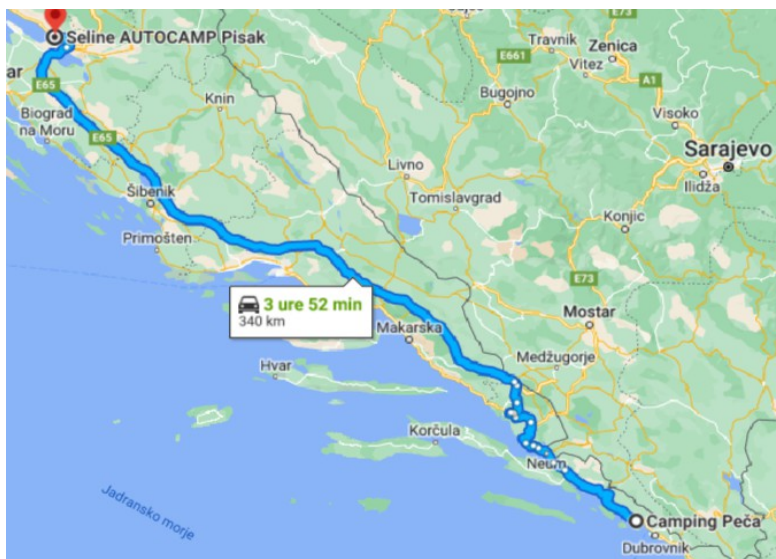
Za kosilo sva se ustavila ob cesti v restavraciji El Rej. Parkirišče je dovolj veliko. Mize imajo razgled, ki je vračunan v ceno.

- Restavracija El Rej **42.285895857, 18.813287916**

Pot sva nadaljevala in ker se je dan že nagibal proti večeru, sva pričela z iskanjem prostega mesta v kampu. Nisva bila uspešna. Kjerkoli sva poizkusila, je bilo vse polno. Pri obračanju v enem od kampov se nama je pripetila nesreča, saj sva z alkovnom zadela ob vejo drevesa. Nastala je poškodba. Tako sva izgubila dosti časa. Ceste do kampov so zelo ozke in hitrost minimalna. Nad Črno goro sva obupala, zato sva se odpravila kar proti Dubrovniku. Zgodba tam je bila popolnoma enaka. Vse polno! Vozila sva se proti Splitu, se ustavljala in spraševala. Prosto mesto sva dobila šele v kraju Orašac v kampu Peča. Kamp vodi prijazen gospod. Cena nočitve 36€ za naju dva. Kamp priporočam za prenočitev ob poti v ali iz Dubrovnika Prevozila sva 300km za pot pa porabila celih 12 ur.

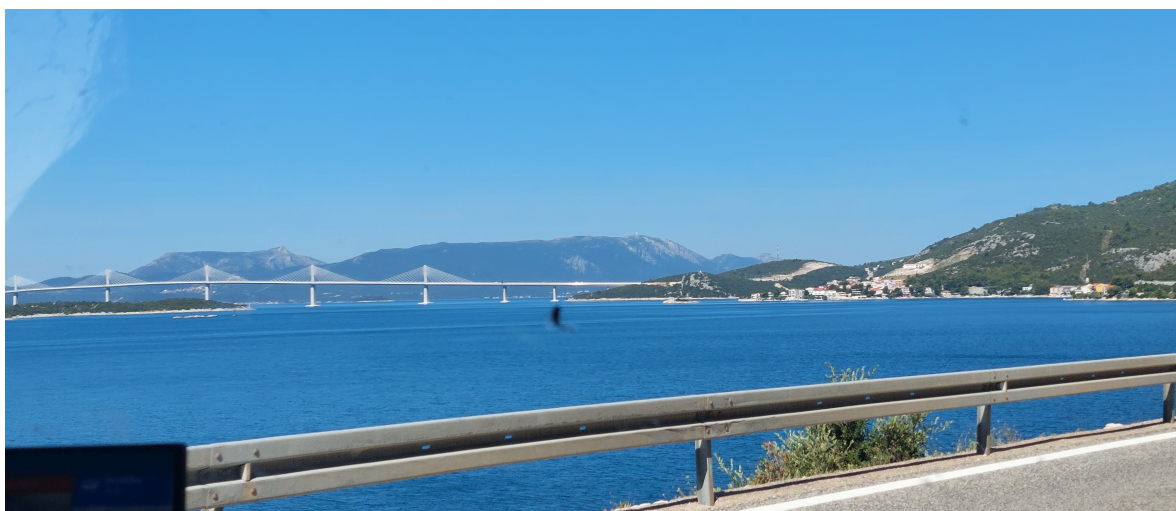
- Kamp Peča **42.70052564230323, 18.00745517328198**

11 Orašac – Seline 340km

Po prespani noči, sva si pripravila okrepčilni zajtrk. Danes zvečer naju čaka prostor v kampu Pisak v Selinah, kjer tradicionalno zaključujeva najina poletna potepanja. Sledila je vožnja brez posebnosti. Peljala sva se mimo pelješkega mostu. Most še ni bil odprt. Uradna otvoritev bo čez teden dni. V Pločah sva vstopila na avtocesto. Ob 15.00 uri sva že bila parkirana na parceli v Selinah. Tam so naju pričakali prijatelji s katerimi večkrat kam odrinemo. V kampu sva preživela preostanek dopusta. Polna novih doživetij sva v petek 22. odrinila proti domu. Med potjo sva se ustavila pri Stadorju v Novem Mestu. Naredil je hitro oceno škode in tudi saniral poškodbo tako, da bova lahko avtodom še uporabljala in da ne bo ob dežju nastajala še večja škoda.

- Kamp Pisak Seline; 44.272952771, 15.477631433

Teden pred uradno otvoritvijo

12 ZAKLJUČEK 3790km

ETAPE

Krog po Balkanu 2022 Mateja in Peter.....	1
1Zreče- Kopačevo 340 km.....	2
2Osijek-Beograd 192km.....	4
3Beograd – Topola - Zlatibor 220km.....	6
4Zlatibor – Leskovac - Vranje 252km.....	9
5Leskovac – Skopje – Ohrid 202km.....	10
6Ohrid – Bitola – Meteora 299.....	12
7Meteora – Atene - Kineta 343km.....	14
8Kineta – Tolo – 273km.....	15
9Tolo – Golem 629km.....	17
10Golem – Orašac 300km.....	19
11Orašac – Seline 340km.....	20
12ZAKLJUČEK 3790km.....	20

KOORDINATE

RAJ 45.7350997924, 17.746381759.	2
Family camp Kopačevo, Ferenc Kiša 7, 31327 Kopačevo, 45.598464966, 18.784534454.	2
vodni stolp Vukovar; 45.344314575, 19.012392044.....	4
Camping center Srbije, Višnjička 25, Belgrade ; 44.817969258, 20.503030264.....	4
Lokalček Tezga; 44.818832397, 20.466009140.....	5
Opljenac; 44.247470855, 20.680185318.	6
Vinska klet; 44.241619110, 20.687576293.	6
Ravni gaj; 43.934226989, 20.7782325744.	7
Mini camping site "Viljamovka" Mokra Gora; 43.845344543, 19.573644638	7
GROŠ Leskovac; 43.004685989, 21.932312580.	9
Kamp Enigma Vranje; 42.506870361, 21.905153875.....	9
Etno selo Imperial; 41.786940036, 20.873981863.	10
„K“j Divovno; 41.091539118, 20.800416362.	10
Camping Vrachos Kastraki, 422 00, Kastraki, Trikala, Greece; 39.713344429, 21.615767711.....	12
Camping Glaros; Palea EO Athinon Korinthou 59, Kineta 191 00, Greece; 37.953281838, 23.180818543	14
Teater v Epidaurusu; 37.595339703, 23.076688719.....	15
Tolo beach; 37.411330444, 21.667948890,	15
Kamp Mali i Robit 41.232676495, 19.517283973.....	17
Restavracija El Rej 42.285895857, 18.813287916.....	19
Kamp Peča 42.70052564230323, 18.00745517328198.....	19
Kamp Pisak Seline; 44.272952771, 15.477631433.....	20